

Et *mindretal* i udvalget (SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil redegøre for sin stilling til det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget kan ikke støtte lovforslaget, hvilket næppe er nogen overraskelse. Det søges solgt til befolkningen som en hjælpende hånd til nogle unge piger, der bliver tvunget til at indgå ægteskab mod deres vilje. Men nøgternt betragtet ser det kun dagens lys, fordi regeringens og Dansk Folkepartis renommé led alvorlig skade efter sommerens stormvejr, hvor mange frustrerede danskere, som bor i udlandet, protesterede over, at de blev forhindret i at kunne slå sig ned herhjemme med deres udenlandske ægtefælle.

Efter SF's og EL's opfattelse er lovforslaget kort sagt et nødværgeforslag, og man får nu se, om regeringen får held til at bilde befolkningen ind, at den har lyttet til protesterne. SF og EL har i den sammenhæng bemærket sig det hørings-svar, som er kommet fra Institut for Menneskerettigheder, hvori der skrives:

»Danske statsborgere vil imidlertid efter vedtagelsen af dette lovforslag fortsat opleve begrænsninger i retten til at opholde sig i Danmark, når deres ægtefælle er udlænding. Tilknytningskravet vil fortsat gælde for alle statsborgere under 28 år og for personer, som ikke har haft mindst 28 års lovlig og sammenhængende ophold i landet.«

Danske statsborgere vil altså fortsat blive ramt. Så meget for Dansk Folkepartis, Venstres og Det Konservative Folkepartis bekymring for danske statsborgere – en bekymring, som Socialdemokratiet føler et uforståeligt tvingende behov for at hjælpe regeringen med at få ryddet af vejen.

Efter SF's og EL's opfattelser er der tale om hovsaløsninger, og det understreges af, at regeringen under udvalgsarbejdet har måttet stille et ændringsforslag til sit eget lovforslag for at komme adopterede i møde, et nødvendigt ændringsforslag, som – hvis ikke det havde drejet sig om »damagecontrol« – burde have været forudset.

Regeringens folkelige salgsstrategi er imidlertid at få selve det oprindelige lovforslag til at se ud, som om man gør noget rigtig seriøst ved tvangsægteskaber. Imidlertid er det efter vores opfattelse sigende om denne indsats, at når man læser bemærkningerne til lovforslaget, har den

en succesrate på 17 tilfælde, hvor udlændingemyndighederne har givet afslag på familiesammenføring med henvisning til, at der var tale om tvangsægteskaber. Det er naturligvis 17 for mange, men immervæk også drakoniske forholdsregler at sætte i værk, når man tænker på, at reglerne vil ramme ganske mange flere, som ikke er tvunget til ægteskab mod deres vilje, men gifter sig af kærlighed.

Efter SF's og EL's opfattelse er det ikke ligegyldigt med de tilfælde, hvor unge udsættes for tvang og pres til at indgå ægteskab mod deres vilje. Tværtimod. Vi har derfor tidligere fremsat forslag om støtte til ofrene, først og fremmest ved at gøre dem stærke nok til at forhindre, at de bliver ofre, og derefter, hvis det ulykkelige alligevel skulle ske, at de bliver ofre, da at give dem mulighed for at bryde ud af den situation.

Regeringen har tidligere udsendt et handlingsprogram med forslag til initiativer på dette område. Efter vores opfattelse indeholder det flere gode elementer, som minder om initiativer, vi tidligere har bragt frem. Vi kan naturligvis kun bifalde, at regeringen også er nået til den erkendelse. Men vi kan ikke støtte initiativer som dette lovforslag, der ikke tjener andet formål end at genere folk, som gerne vil giftes af kærlighed.

Tvangsægteskaber er et problem, men efter SF's og EL's opfattelse skal disse ægteskaber ikke bekæmpes ved at indføre en lovgivning, der de facto betyder diskrimination af en bestemt gruppe, hvoraf mange intet har at gøre med tvangsægteskaber. Vi ved jo godt, hvem denne gruppe er, for ministeren forsømmer ingen lejlighed til at udpege, hvem han taler om: Det er tyrkerne og pakistanerne.

Med i købet på det her forsøg fra regeringens side på at reparere lidt på sommerens skrammede image følger et par andre forslag, f.eks. indførelse af omvendt bevisbyrde, et retsprincip, som man i andre sammenhænge ellers afviser.

Dette nye princip sættes i kraft i en ægteskabs-sag, hvis der søges familiesammenføring i familier, hvor der tidligere har været givet tilladelser til familiesammenføring. I de tilfælde anses den nye ansøgning for at være udtryk for et tvangsægteskab, altså indføres der forhåndsformodninger som grundprincip, en i denne sammenhæng juridisk nyskabelse, jf. ministerens var på spørgsmål nr. 10.